

De amicitia

Marci Tullii Ciceronis De amicitia liber incipit.

N. 17, fol. 6

Vinius mutius augur sceuola multa narare de Gnaio Leio socero suo memorie & iocunde solebat. nec dubitare illū in omni sermone appellare sapienter. Ego autē ap-
 aīre ita eram deductus ad Sceuolā / sūpta uir-
 ili toga / ut quo adposset / & liceret / a senis late-
 re / iniquas discederet. Ita quā ab eo multa prud-
 enter disputata / multa & breuiter & comode di-
 cta memorie mandabaz fieriq; studebaz eius
 prudentia doctor. Quo mortuo ad pontifices &
 sceuolaz me cōtulit / quē unū mē civitatis & i-
 genio & iustitia prestantissimū audeo dicere.
 Sed de hoc alias dicā. **A**ūc redeo ad augurē. **S**um
 sepe multa / tū meminī illū domū ienucido se-
 dentē / ut solebat. **E**ū & ego esse una presentē & pa-
 uerū admodū familiares incidere i eū sermone /
 quī tū fere multas erat in ore. Meministi eū pro-
 fecto ut opinor Athyce & eo magis quā utebare. **p**-
 sulphatio multū / eū si tribunus **p**- capitali odio
 a Quinto Pompeio dissideret / quā erat cōsul. **a**-
 uāta eēt hominū / quā eū cōiucissimē & amāssimē

Ingeniū & uis ro-
 tumlas infia ad
 aliquid peripidū

dicere

